

UMCS

**UNIWERSYTET MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ
W LUBLINIE**

Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki

Kierunek: Informatyka

Piotr Jasina

nr albumu: 279183

Identyfikacja inteligentnych kontraktów w sieci Ethereum

Ethereum smart contracts identification

Praca licencjacka

napisana w Zakładzie Cyberbezpieczeństwa

pod kierunkiem dr. Damiana Rusinka

Lublin rok 2019

Spis treści

Wstęp	5
1 Ethereum	7
1.1 Historia	7
1.2 Opis platformy	7
1.3 Ethereum Virtual Machine	7
1.4 Inteligentne kontrakty	7
2 Solidity	9
2.1 Sygnatura funkcji	9
2.2 Selektor funkcji	9
2.3 Generowanie akcesorów podczas kompilacji	9
3 Projekt Aplikacji	11
3.1 Funkcjonalność	11
3.1.1 Identyfikacja inteligentnych kontraktów	12
3.1.2 Wprowadzanie kodu źródłowego kontraktu do aplikacji	12
3.1.3 Interfejs programistyczny aplikacji	13
3.2 Architektura	13
3.2.1 Wyszukiwanie sygnatur funkcji w kodzie źródłowym	13
3.2.2 Wyszukiwanie selektorów funkcji w kodzie bajtowym	13

Wstęp

...

Rozdział 1

Ethereum

1.1 Historia

Literatura: [2, 1]. TODO

1.2 Opis platformy

Literatura: [2, 1]. TODO

1.3 Ethereum Virtual Machine

Literatura: [2, 1]. TODO

1.4 Inteligentne kontrakty

Literatura: [2, 1]. TODO

Rozdział 2

Solidity

2.1 Sygnatura funkcji

Literatura: [2, 1]. TODO

2.2 Selektor funkcji

Literatura: [2, 1]. TODO

2.3 Generowanie akcesorów podczas kompilacji

Literatura: [2, 1]. TODO

Rozdział 3

Projekt Aplikacji

Celem mojej pracy licencjackiej było utworzenie aplikacji internetowej umożliwiającej identyfikacje inteligentnych kontraktów wykorzystywanych w sieci Ethereum. Dzięki aplikacji użytkownik po wprowadzeniu na stronie kodu bajtowego kontraktu jest w stanie otrzymać najbardziej prawdopodobną implementację kontraktu napisaną w języku Solidity bazując na bazie danych aplikacji.

Poniżej zostało opisane działanie aplikacji wraz ze szczegółowym opisem funkcjonalności, architektury oraz wykorzystanych technologii.

3.1 Funkcjonalność

Po wejściu na stronę główną aplikacji użytkownik zobaczy w górnej części menu, w którym ma do wyboru: identyfikację inteligentnych kontraktu, wprowadzanie plików źródłowych kontraktów do aplikacji oraz dokumentacje API aplikacji. Na stronie głównej poniżej menu znajduje się opis aplikacji wraz z aktualna liczba kodów źródłowych znajdujących się w bazie danych aplikacji.

3.1.1 Identyfikacja intelligentnych kontraktów

Pierwsza opcja dostępną w menu jest identyfikacja intelligentnych kontraktów. Po naciśnięciu przycisku na menu, użytkownik zostanie przekierowany na podstronę na której ma możliwość wprowadzenia kodu bajtowego w systemie szesnastkowym.

Podczas wprowadzania kodu istnieje możliwość wprowadzenia kodu z prefixem "0x" oraz bez tego prefixu. Jeśli użytkownik poda kod z prefixem to aplikacja podczas przetwarzania kodu zignoruje niepotrzebne znaki. Takie rozwiązanie zostało zastosowane w celu zapewnienia użytkownikowi większej wygody oraz komfortu w korzystaniu z aplikacji.

Pomyślne wprowadzone dane wykorzystywane do identyfikacji zatwierdzamy przyciskiem "Submit", a następnie po stronie serwerowej aplikacji rozpoczęty jest proces analizy wprowadzonego kodu bajtowego oraz wyszukiwane są najbardziej prawdopodobne implementacje. W rezultacie — jak widzimy na rysunku TUTAJ BEDZIE ZDJECIE :D — utrzymujemy listę wyszukanych implementacji posortowanych malejąco według współczynnika dopasowania. Jeśli klikniemy przyciskiem na jedną z wyświetlonych pozycji to w nowej karcie przeglądarki otworzy się podstrona z implementacją kontraktu wraz z podświetleniem składni języka Solidity.

3.1.2 Wprowadzanie kodu źródłowego kontraktu do aplikacji

Kolejna opcją dostępną dla użytkownika jest możliwość dodania własnego kodu źródłowego kontraktu napisanego w języku Solidity. Opcja ta umożliwia użytkownikom wsparcie aktualnej bazy danych o kolejne kody źródłowe intelligentnych kontraktów, w wyniku takiego działania wszyscy pozostali użytkownicy

maja większa szanse na precyzyjną identyfikację kontraktu. Jak widać na rysunku –TUTAJ RYSUNEK–, ze względu na wygodę użytkowników korzystających z aplikacji, zostały utworzone dwie możliwości wprowadzania kodów źródłowych.

Pierwsza opcja umożliwia wprowadzenie lokalnego pliku zawierającego kod źródłowy z dysku komputera za przeglądarki internetowej.

Druga możliwością jest wklejenie kodu źródłowego bezpośrednio do pola tekstuowego. Druga opcja została utworzona ponieważ, podczas korzystania z aplikacji użytkownik może bezpośrednio skopiować kod źródłowy, który jest w dowolnym innym źródle tekstowym i wkleić go bezpośrednio do mojej aplikacji bez konieczności tworzenia pliku tymczasowego.

3.1.3 Interfejs programistyczny aplikacji

3.2 Architektura

Literatura: [2, 1]. TODO

3.2.1 Wyszukiwanie sygnatur funkcji w kodzie źródłowym

Literatura: [2, 1]. TODO

3.2.2 Wyszukiwanie selektorów funkcji w kodzie bajtowym

Literatura: [2, 1]. TODO

3.2.3 Szukanie implementacji na podstawie kodu bajtowego

Literatura: [2, 1]. TODO

3.3 Wykorzystane technologie

Literatura: [2, 1]. TODO

Bibliografia

[1] Bibliografia 1. <http://www.google.com>.

[2] Bibliografia 2. *Nazwa*.

Spis tabel

Spis rysunków

Spis listingów

